

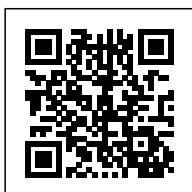

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VII. volební období

719/0

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti
s přijetím zákona o centrální evidenci účtů**

Zástupce předkladatele: ministr financí
Doručeno poslancům: 11. února 2016 v 14:45

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne 2016

kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o centrální evidenci účtů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o informačních systémech veřejné správy

Čl. I

V § 3 zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb. a zákona č. 18/2012 Sb., se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno l) které zní:

„l) Českou národní bankou.“

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o bankách

Čl. II

V § 38 odst. 2 větě poslední zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 61/1996 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 254/2008 Sb. a zákona č. 135/2014 Sb., se slova „nebo při“ nahrazují slovem „, při“ a na konci textu věty se doplňují slova „nebo při plnění povinnosti předávat údaje podle zákona o centrální evidenci účtů“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících

Čl. III

V § 25b odst. 2 větě třetí zákona č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 285/2009 Sb. a zákona č. 135/2014 Sb., se slova „nebo při“ nahrazují slovem „, při“ a na konci textu věty se doplňují slova „nebo při plnění povinnosti předávat údaje podle zákona o centrální evidenci účtů“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o svobodném přístupu k informacím

Čl. IV

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 101/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 61/2006 Sb., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 32/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 123/2010 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 181/2014 Sb. a zákona č. 222/2015 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 3 se za slova „na poskytování“ vkládají slova „informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích“.
2. V § 11 odst. 4 se na konci textu písmene f) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:
„g) činnosti České národní banky v souvislosti s vedením centrální evidence účtů.“

ČÁST PÁTÁ

Změna trestního řádu

Čl. V

V § 8 odst. 2 větě první zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 265/2001 Sb. a zákona č. 41/2009 Sb. se za slovo „čin,“ vkládají slova „ke zjištění poměrů obviněného“ a slova „k posouzení poměrů obviněného anebo“ se zrušují.“

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o ochraně osobních údajů

Čl. VI

V § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 439/2004 Sb., se v písmenu g) slovo „nebo“ zrušuje, v písmenu h) se tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno i), které včetně poznámky pod čarou č. 33 zní:

- „i) činností spojených s vedením centrální evidence účtů³³⁾.

³³⁾ Zákon č. ../2016 Sb., o centrální evidenci účtů.“

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

Čl. VII

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.

Důvodová zpráva

I. OBECNÁ ČÁST

Předmětný návrh zákona navazuje na návrh zákona o centrální evidenci účtů změnou souvisejících zákonů, do kterých zasahuje jen v míře nezbytně nutné.

V ostatním, včetně závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace (RIA) a shrnutí této závěrečné zprávy lze odkázat na důvodovou zprávu k zákonu o centrální evidenci účtů a její přílohu (RIA).

II. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K části první - Změna zákona o informačních systémech veřejné správy:

Centrální evidence účtů obsahuje pouze přesně specifikované dílčí informace o účtech, které pro své klienty vedou úvěrové instituce, a slouží pouze jako nadstavbová databáze pro zvýšení efektivity činnosti orgánů státní moci, zejména však orgánů činných v trestním či daňovém řízení. Současně vede evidenci žádostí oprávněných orgánů státní moci o poskytnutí informací a evidenci obsahu poskytnutých informací. Je zřizována k účelu definovanému v § 1 návrhu zákona o centrální evidenci účtů, tedy jako jeden z prostředků sloužících k odhalování trestné činnosti a stíhání pachatelů trestných činů, zajištění významných hospodářských a finančních zájmů a bezpečnosti České republiky nebo Evropské unie. Z uvedených důvodů je třeba na tento informační systém nahlížet podobně jako na systémy zřízené pro účely trestního řízení. Údaje v této evidenci jsou vedené v hodnotách a kvalitě, jak je od svých klientů či svojí vlastní činností při identifikaci klienta získaly a jak je dále uchovávají úvěrové instituce; nepodléhají tedy verifikaci vůči jiným informačním systémům veřejné správy.

Česká národní banka v souladu se zákonem o České národní bance, resp. sektorovými zákony v oblasti finančního trhu vede v rámci plnění svých úkolů¹ a k jejich zabezpečení též informační databáze, které obsahují informace související výlučně s plněním hlavního cíle činnosti ČNB (péče o cenovou stabilitu) a dalšími úkoly svěřenými ČNB zákonem (zejména péče o finanční stabilitu, bezpečné fungování finančního systému v České republice a dohled nad finančním trhem). Tyto informační systémy tedy slouží k plnění zákonných úkolů ČNB, které má vykonávat nezávisle na jiných orgánech atd. Bez těchto informačních systémů není jejich plnění možné.

Cílem zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o ISVS“), je vytvořit technické předpoklady pro lepší využití a sdílení informací uchovávaných v jednotlivých systémech. Základním znakem informačních systémů veřejné správy je tedy jejich vzájemná propojenost. Naproti tomu informační systémy ČNB jsou nezávislé a tento znak tedy nenaplnují. Aplikace zákona o ISVS na ČNB by navíc zjevně přinášela další problémy: ČNB ve svých informačních systémech pracuje z velké části s daty, která jsou určena výlučně k zajištění hlavních cílů činnosti ČNB (zejména v oblasti měnové politiky), což je ve zjevném rozporu s požadavkem zákona o ISVS na propojenost a sdílení dat s orgány veřejné správy. Zařazením informačních systémů ČNB mezi informační systémy veřejné správy, na které se vztahuje zákon o ISVS, by došlo ke zcela jasnému zásahu do nezávislosti ČNB zaručené Ústavou a zákonem. Ministerstvo vnitra by se tak dostalo do dozorčího postavení vůči informačním systémům ČNB, kterými je zabezpečovaná činnost ústřední banky (včetně chráněných,

¹ Zejména § 2 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů.

utajovaných a citlivých informací). ČNB by mohly být ukládány požadavky na tvorbu nebo strukturu informačních systémů. Ministerstvo vnitra by v této oblasti mělo sankční pravomoc nad ČNB. Zvláště problematická je i povinnost atestování informačních systémů ČNB externím subjektem, což by mohlo ohrozit uchovávané a zpracovávané informace, u nichž je zvláštní, zákonem daný, zájem na jejich utajení.

Vynětí informačních systémů z působnosti zákona o ISVS je dosud dovozováno výkladem. Pro zvýšení právní jistoty a v návaznosti na diskuzi při přípravě zákona o centrální evidenci účtů, se navrhuje tuto otázku vyřešit explicitně změnou zákona o informačních systémech veřejné správy. Navrhuje se proto v § 3 odst. 3 do seznamu informačních systémů veřejné správy, na které se předmětný zákon nevztahuje, doplnit obecně informační systémy České národní banky.

K části druhé - Změna zákona o bankách:

Navrhuje se v § 38, který upravuje problematiku bankovního tajemství, doplnit text, který pro plnění povinností banky vůči centrální evidenci účtů umožňuje prolomení této mlčenlivosti.

K části třetí - Změna zákona o spořitelních a úvěrních družstvech:

Navrhuje se v § 25b, který upravuje povinnost mlčenlivosti pro informace o členovi družstevní záložny a o jeho obchodech s družstevní záložnou, doplnit text, který pro plnění povinností družstevní záložny vůči centrální evidenci účtů umožňuje prolomení této mlčenlivosti.

K části čtvrté – Změna zákona o svobodném přístupu k informacím:

K bodu 1: Smyslem použité formulace je vyloučení z režimu zákona č. 106/1999 Sb. všech informací daného původu, ať již jimi disponuje pouze samotný správce CEÚ (tedy jednak údaje postoupené do CEÚ úvěrovými institucemi, ale i údaje obsažené v žádosti do CEÚ a v poskytnuté odpovědi CEÚ na takovou žádost), anebo jde o informace, které již má ve své dispozici žadatel oprávněný dle § 5 odst. 1 zákona o CEÚ. Má-li být dosaženo účelu navrhovaného zákona o CEÚ, je nutné, aby z působnosti zákona o svobodném přístupu k informacím bylo výslovně vyřazeno nejen poskytování předmětných informací jiným než kvalifikovaným (§ 6 odst. 1 zákona o CEÚ) žadatelům samotným správcem CEÚ, ale aby se zákon o svobodném přístupu k informacím nevztahoval ani na informace, které již z CEÚ získal oprávněný žadatel. Obecně je totiž podle zákona o svobodném přístupu k informacím povinen poskytnout informaci kterýkoli povinný subjekt, jenž má požadovanou informaci ve své dispozici (skutečnost, že se požadovaná informace vztahuje k působnosti povinného subjektu dle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., se v praxi dovozuje ze samotného faktu, že povinný subjekt takovou informaci má).

Navazujícími evidencemi jsou evidence žádostí vedené žadateli podle § 6 odst. 3 zákona o CEÚ, oznámení datové schránky žadatele podle § 7 odst. 3 téhož zákona a údaje o obsahu žádosti a odpovědi, jak je vede Česká národní banka podle § 10 odst. 2 písm. c) zákona o CEÚ.

K bodu 2: Omezuje se poskytování informací o všech činnostech České národní banky v souvislosti s provozováním CEÚ, mimo speciální úpravy přímo obsažené v § 16 zákona o CEÚ, tedy zprávy o provozu a využití CEÚ.

K části páté – Změna trestního řádu:

Vyhledávání a odhalování trestné činnosti a stíhání pachatelů zahrnuje i vyhledávání peněžních prostředků na účtech, které by mohly být zajištěny v trestním řízení například jako výnos z trestné činnosti. Účelem navržené změny je napravit deficit současné právní úpravy

obsažené v trestním řádu, jež v přípravném řízení umožňuje provádět zjišťování údajů, které jsou předmětem bankovního tajemství, toliko k řádnému objasnění okolností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, nikoli ke zjišťování poměrů obviněného, jako je tomu nyní v řízení před soudem. Posílí se tak právní základ provádění finančních šetření a zejména možnosti zjišťování výnosů z trestné činnosti již v rámci přípravného řízení.

K části šesté – Změna zákona o ochraně osobních údajů:

Z účelu zákona o CEÚ, jak je vyjádřen v jeho textu a jak se pak dále rozvádí v důvodové zprávě, by mělo vyplývat i postavení této evidence vůči zákonu o ochraně osobních údajů. Pro nespornost a jednoznačnost se však navrhuje i doplnění zákona č. 101/2000 Sb. Jeho smyslem je vyloučit z režimu tohoto zákona osobní údaje zpracovávané i pro zajištění činností spojených s CEÚ. Má-li být dosaženo účelu navrhovaného zákona o CEÚ, je nutné, aby ve vztahu k CEÚ z působnosti zákona o ochraně osobních údajů byly v souladu s § 3 odst. 6 výslovně vyňaty požadavky obsažené v § 5 odst. 1, § 11 a § 12 (tj. např. povinnosti správce ohledně stanovení účelu a prostředků zpracování osobních údajů, povinnosti správce informovat subjekt údajů o rozsahu a účelu zpracování osobních údajů a přístup subjektu údajů k informacím o zpracování jeho osobních údajů). Podle § 12 zákona o ochraně osobních údajů obecně požádá-li subjekt údajů o informaci o zpracování svých osobních údajů, je mu správce povinen tuto informaci bez zbytečného odkladu předat. Tato povinnost správce se navrhovanou úpravou výslovně vylučuje.

K části sedmé – Účinnost:

Navrhuje se účinnost všech změn stanovit shodně a s minimální legisvakancí. Změny v části první až čtvrté a šesté souvisí již s budováním CEÚ, jejich účinnost je tedy zapotřebí dříve, než tento systém bude spuštěn do provozu a není tedy možné sladit účinnost shodně s hlavní částí zákona o CEÚ. V části páté – změna trestního řádu – je pak rovněž žádoucí rychlý nástup účinnosti, proto je navrhována pro celý „změnový“ zákon účinnost patnáctým dnem po vyhlášení.

V Praze dne 3. února 2016

Předseda vlády:

Mgr. Bohuslav Sobotka v. r.

1. místopředseda vlády pro ekonomiku a ministr financí:

Ing. Andrej Babiš v. r.

Platné znění

příslušných částí zákonů, které se mění v souvislosti s přijetím zákona o centrální evidenci účtů

s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

Změna zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů

§ 3

Informační systémy veřejné správy

(1) Informační systémy veřejné správy jsou souborem informačních systémů, které slouží pro výkon veřejné správy. Jsou jimi i informační systémy zajišťující činnosti podle zvláštních zákonů.¹⁾

(2) Správci informačních systémů veřejné správy jsou ministerstva, jiné správní úřady a územní samosprávné celky (dále jen "orgány veřejné správy").

(3) Zákon se nevztahuje na informační systémy veřejné správy vedené

- a) zpravodajskými službami;²⁾
- b) Policií České republiky při plnění jejích úkolů;³⁾
- c) celními orgány při plnění jejich úkolů, s výjimkou správy cel, daní a jiných peněžitých plnění a správního řízení,
- d) orgány činnými v trestním řízení v souvislosti s trestním řízením^{3a)}, s výjimkou evidence Rejstříku trestů^{3b)},
- e) Policií České republiky a Vězeňskou službou České republiky při poskytování zvláštní ochrany a pomoci ohroženým osobám podle zvláštního právního předpisu^{3c)},
- f) Ministerstvem financí v rámci činnosti podle zvláštního právního předpisu o boji proti legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo zvláštního právního předpisu o provádění mezinárodních sankcí za účelem udržování mezinárodního míru a bezpečnosti, ochrany základních lidských práv a boje proti terorismu;
- g) Národním bezpečnostním úřadem, zpravodajskou službou nebo Ministerstvem vnitra při provádění bezpečnostního řízení a vedení evidencí podle zvláštního zákona⁵⁾,
- h) v působnosti Ministerstva obrany, při činnostech vykonávaných podle zvláštních právních předpisů⁶⁾,
- i) Ministerstvem vnitra, Ministerstvem financí a Ministerstvem spravedlnosti při zpracování osobních údajů příslušníků bezpečnostních sborů podle zvláštního právního předpisu^{6a)},
- j) správními úřady a orgány územních samosprávných celků v přenesené působnosti při činnostech souvisejících se zajišťováním obrany státu podle zvláštního právního předpisu^{6b)},
- k) orgány veřejné správy a právníckými osobami, pokud jsou používány výlučně k podpoře krizového řízení^{6c)},
- l) Českou národní bankou.

(4) Mají-li informační systémy uvedené v odstavci 3 písm. b) až k) vazby na jiné informační systémy veřejné správy realizované prostřednictvím informačních činností, vztahuje se na ně zákon pouze v rozsahu těchto vazeb, nestanoví-li zvláštní právní předpisy jinak.

(5) Zákon se nevztahuje na provozní informační systémy správců informačních systémů veřejné správy, s výjimkou vazeb provozních informačních systémů na informační systémy veřejné správy.

(6) Zákon se rovněž nevztahuje na informační systémy veřejné správy nakládající s utajovanými informacemi⁵⁾.

(7) Práva a povinnosti správců a provozovatelů informačních systémů při zpracovávání informací v informačních systémech stanovené zvláštními zákony⁷⁾ nejsou tímto zákonem dotčeny.

(8) Provozovatel je povinen při provozování informačního systému [§ 2 písm. d)] zajišťovat ochranu a bezpečnost informací v rámci provozovaného informačního systému.

* * * * *

Změna zákona č. 21/1992 Sb., o bankách

§ 38

(1) Na všechny bankovní obchody, peněžní služby bank, včetně stavů na účtech a depozit, se vztahuje bankovní tajemství.

(2) Zprávu o všech záležitostech, které jsou předmětem bankovního tajemství, je banka povinna podat osobám pověřeným výkonem bankovního dohledu. Za porušení bankovního tajemství se nepovažuje výměna informací mezi Českou národní bankou a orgány bankovního dohledu a obdobnými orgány jiných států, jestliže předmětem výměny jsou informace o subjektech, které působí nebo hodlají působit na území příslušného státu. Porušením povinnosti dodržet bankovní tajemství rovněž není sdělení údajů o klientovi a jeho obchodech při podání trestního oznámení, ~~při nebo při~~ plnění oznamovací povinnosti podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo podle zákona o provádění mezinárodních sankcí **nebo při plnění povinnosti předávat údaje podle zákona o centrální evidenci účtů.**

(3) Zprávu o záležitostech, týkajících se klienta, které jsou předmětem bankovního tajemství, podá banka bez souhlasu klienta jen na písemné vyžádání

- a) soudu pro účely občanského soudního řízení;⁸⁾
- b) orgánu činného v trestním řízení za podmínek, které stanoví zvláštní zákon;⁹⁾
- c) správcům daně za podmínek podle daňového řádu,
- d) finančnímu arbitrovi rozhodujícímu ve sporu podle zvláštního právního předpisu^{9c)},
- e) Ministerstva financí za podmínek, které stanoví zákon o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo zákon o provádění mezinárodních sankcí,
- f) orgánů sociálního zabezpečení ve věci řízení o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, které klient dluží, včetně dluhu na přirážce k pojistnému, penále a pokutách, orgánů nemocenského pojištění ve věci řízení o přeplatku na dávkách nemocenského pojištění, regresních náhradách a dluhu na pokutách, orgánů sociálního zabezpečení nebo obecních úřadů obcí s rozšířenou působností nebo pověřených obecních úřadů ve věci řízení o přeplatku na dávkách sociálního zabezpečení a dluhu na pokutách nebo orgánů státní sociální podpory ve věci řízení o přeplatku na dávkách státní sociální podpory, který je klient povinen vrátit; to platí i pro vymáhání tohoto pojistného, příspěvku a přeplatku,
- g) zdravotních pojišťoven ve věci řízení o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, které klient dluží; to platí i pro vymáhání tohoto pojistného,
- h) soudního exekutora pověřeného provedením exekuce podle zvláštního zákona,^{9b)}
- i) Úřadu práce České republiky ve věci řízení o vrácení finančních prostředků poskytnutých klientovi ze státního rozpočtu; to platí i pro vymáhání těchto prostředků,
- j) zpravodajské služby za účelem plnění konkrétního úkolu v oblasti potlačování financování terorismu²⁶⁾ v její působnosti podle zákona upravujícího činnost zpravodajských služeb České republiky se souhlasem soudce; pro vyžádání zprávy se použijí ustanovení tohoto jiného právního předpisu,
- k) zrušeno,

l) Národního bezpečnostního úřadu, zpravodajské služby nebo Ministerstva vnitra při provádění bezpečnostního řízení podle zvláštního zákona^{10c)}.
Písemné vyžádání musí obsahovat údaje, podle nichž může banka příslušnou záležitost identifikovat.

(4) Banka je povinna sdělit i bez souhlasu klienta na písemné vyžádání orgánů sociálního zabezpečení ve věci řízení o vrácení dávky připsané na účet klienta po dni, za který náležela poslední výplata dávky zemřelého oprávněného, včetně jejího vymáhání, identifikační údaje o svém klientovi, který je majitelem účtu, a osobách oprávněných nakládat s peněžními prostředky na tomto účtu a údaje o záležitostech týkajících se tohoto účtu. Banka je rovněž povinna po úmrtí klienta sdělit tyto údaje na písemné vyžádání Úřadu práce České republiky.

(5) Za podání zprávy podle odstavce 3 písm. a) a h) náleží bance úhrada věcných nákladů.

(6) Banka je povinna i bez souhlasu klienta sdělit osobě oprávněné za účelem výkonu rozhodnutí bankovní spojení svého klienta, tedy číslo účtu a identifikační kód banky nebo pobočky zahraniční banky a identifikační údaje o svém klientovi, který je majitelem účtu. Stejná povinnost banky platí i ve vztahu k osobě, která prokáže, že v důsledku vlastní chybné dispozice bance nebo pobočce zahraniční banky utrpěla škodu a že se bez tohoto údaje nemůže domoci svého práva na vydání bezdůvodného obohacení ve smyslu občanského zákoníku. Za podání informace náleží bance úhrada věcných nákladů.

(7) Jestliže se klient dostane do prodlení s peněžitým plněním bance na dobu delší než 60 dnů nebo poruší své povinnosti vůči bance sjednané ve smlouvě nebo stanovené zákonem, omezuje se povinnost banky zachovávat bankovní tajemství tak, že banka může informovat jiné banky nebo třetí osoby nebo veřejnost o porušení smlouvy klientem, přičemž smí uvést jen název klienta a označení porušené povinnosti.

(8) Uplatnění tohoto práva banky může klient předejít tím, že do 30 dnů od porušení svých povinností vůči bance s bankou uzavře dohodu o nápravě. Banka není povinna na dohodu přistoupit. Pokud v této lhůtě dohodu neuzavře nebo uzavřenou dohodu následně nedodrží, může banka bez dalšího využít svého práva podle odstavce 7. Klient může možnosti tohoto odstavce využít ze zákona jenom jednou v kalendářním roce.

(9) Na pobočku banky z členského státu se použijí odstavce 2 až 8 obdobně a na pobočku banky z jiného než členského státu se použijí odstavce 1 až 8 a 11 obdobně.

(10) Zprávu o záležitostech týkajících se klienta, které jsou předmětem bankovního tajemství, podá banka v souvislosti se svým podnikáním na území jiného státu i bez souhlasu klienta, pokud je to nutné ke splnění povinnosti uložené právním řádem státu, na jehož území podniká. Ustanovení zvláštního zákona^{10b)} tím nejsou dotčena.

(11) Porušením bankovního tajemství není předání informací jinému poskytovateli platebních služeb nebo v rámci platebního systému, pokud je to nezbytné z důvodu předcházení podvodům v oblasti platebního styku, jejich vyšetřování a odhalování.

* * * * *

Změna zákona č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů

§ 25b

(1) Družstevní záložna je povinna zachovávat v tajnosti a chránit před zneužitím údaje o svém členovi a o jeho obchodech s družstevní záložnou.

(2) Zprávu o údajích, které je družstevní záložna povinna zachovávat v tajnosti a chránit před zneužitím, je družstevní záložna povinna podat osobám pověřeným výkonem dohledu. Za porušení ustanovení odstavce 1 se nepovažuje výměna informací mezi Českou národní bankou a orgány dohledu a obdobnými orgány jiných států, jestliže předmětem výměny jsou informace o subjektech, které působí nebo hodlají působit na území příslušného státu. Porušením povinnosti stanovené v odstavci 1 rovněž není sdělení údajů o členovi družstevní záložny a jeho obchodech při podání trestního oznámení, ~~při nebo při~~ plnění oznamovací povinnosti podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo zákona o provádění mezinárodních sankcí **nebo při plnění povinnosti předávat údaje podle zákona o centrální evidenci účtů**. Porušením povinnosti stanovené v odstavci 1 není ani předání informací jinému poskytovateli platebních služeb nebo v rámci platebního systému, pokud je to nezbytné z důvodu předcházení podvodům v oblasti platebního styku, jejich vyšetřování a odhalování.

(3) Zprávu o údajích, které je družstevní záložna povinna zachovávat v tajnosti a chránit před zneužitím, podá družstevní záložna bez souhlasu člena jen na písemné vyžádání

- a) soudu pro účely občanského soudního řízení²⁰⁾,
- b) orgánu činného v trestním řízení za podmínek, které stanoví zvláštní zákon²¹⁾,
- c) správců daně za podmínek podle daňového řádu,
- d) příslušného orgánu podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo zákona o provádění mezinárodních sankcí,
- e) orgánů sociálního zabezpečení ve věci řízení o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, které člen družstevní záložny dluží, orgánů sociálního zabezpečení nebo obecních úřadů obcí s rozšířenou působností nebo pověřených obecních úřadů ve věci řízení o přeplatku na dávkách sociálního zabezpečení nebo orgánů státní sociální podpory ve věci řízení o přeplatku na dávkách státní sociální podpory, který je člen družstevní záložny povinen vrátit; to platí i pro vymáhání tohoto pojistného, příspěvku a přeplatku,
- f) zdravotních pojišťoven ve věci řízení o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, které člen družstevní záložny dluží; to platí i pro vymáhání tohoto pojistného,
- g) soudního exekutora pověřeného provedením exekuce podle zvláštního zákona²²⁾,
- h) Úřadu práce České republiky ve věci řízení o vrácení finančních prostředků poskytnutých členovi družstevní záložny ze státního rozpočtu; to platí i pro vymáhání těchto prostředků,
- i) Národního bezpečnostního úřadu, zpravodajské služby nebo Ministerstva vnitra při provádění bezpečnostního řízení podle zvláštního zákona^{18c)}.

Písemné vyžádání musí obsahovat údaje, podle nichž může družstevní záložna příslušnou záležitost identifikovat.

(4) Družstevní záložna je povinna sdělit i bez souhlasu člena na písemné vyžádání orgánů sociálního zabezpečení ve věci řízení o vrácení dávky připsané na účet člena po dni, za který náležela poslední výplata dávky zemřelého oprávněného, včetně jejího vymáhání, identifikační údaje o svém členovi, který je majitelem účtu, a osobách oprávněných nakládat s peněžními prostředky na tomto účtu a údaje o záležitostech týkajících se tohoto účtu. Družstevní záložna je rovněž povinna po úmrtí člena sdělit tyto údaje na písemné vyžádání Úřadu práce České republiky.

(5) Za podání zprávy podle odstavce 3 písm. a) a g) náleží družstevní záložně úhrada věcných nákladů.

(6) Družstevní záložna je povinna i bez souhlasu svého člena sdělit osobě oprávněné za účelem výkonu rozhodnutí nebo daňové exekuce číslo účtu svého člena včetně identifikačního kódu družstevní záložny a identifikační údaje o svém členovi, který je majitelem účtu. Stejná povinnost družstevní záložny platí i ve vztahu k osobě, která prokáže, že v důsledku vlastní chybné dispozice družstevní záložně utrpěla škodu a že se bez tohoto údaje nemůže domoci svého práva na vydání bezdůvodného obohacení ve smyslu

občanského zákoníku. Za podání informace náleží družstevní záložně úhrada věcných nákladů.

(7) Zprávu o údajích, které je družstevní záložna povinna zachovávat v tajnosti a chránit před zneužitím, podá družstevní záložna v souvislosti se svým podnikáním na území jiného státu i bez souhlasu člena, pokud je to nutné ke splnění povinnosti uložené právním řádem státu, na jehož území podniká. Ustanovení zvláštního zákona²³⁾ tím nejsou dotčena.

(8) Údaje, na které se vztahuje povinnost mlčenlivosti, může družstevní záložna poskytovat, je-li to potřebné pro účely dohledu na konsolidovaném základě nebo doplňkového dohledu^{3c)} orgánu, který tento dohled vykonává.

(9) Údaje, na které se vztahuje povinnost mlčenlivosti, může družstevní záložna poskytovat, je-li je potřebné poskytnout, ovládající osobě za účelem přípravy výkazů na konsolidovaném základě a pro účely plnění pravidel obezřetného podnikání.

* * * * *

Změna zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

§ 2

Povinnost poskytovat informace

(1) Povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.

(2) Povinnými subjekty jsou dále ty subjekty, kterým zákon svěřil rozhodování o právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech fyzických nebo právnických osob v oblasti veřejné správy, a to pouze v rozsahu této jejich rozhodovací činnosti.

(3) Zákon se nevztahuje na poskytování **informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích**, informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví^{1a)}, a dalších informací, pokud zvláštní zákon^{1b)} upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.

(4) Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

§ 11

Další omezení práva na informace

- (1) Povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud:
- a) se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu,
 - b) jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; to platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím, nebo
 - c) jde o informaci poskytnutou Organizací Severoatlantické smlouvy nebo Evropskou unií, která je v zájmu bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti nebo ochrany práv třetích osob chráněna uvedenými původci označením „NATO UNCLASSIFIED“ nebo „LIMITE“ a v České republice je toto označení respektováno z důvodů plnění povinností vyplývajících pro Českou republiku z jejího členství v Organizaci Severoatlantické smlouvy nebo Evropské unii, pokud původce nedal k poskytnutí souhlas^{8a)}.

(2) Povinný subjekt informaci neposkytne, pokud:

- a) jde o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků, která byla předána osobou, již takovou povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí,
- b) ji zveřejňuje na základě zvláštního zákona⁹⁾ a v předem stanovených pravidelných obdobích až do nejbližšího následujícího období,
- c) by tím byla porušena ochrana práv třetích osob k předmětu práva autorského nebo práv souvisejících s právem autorským (dále jen „právo autorské“^{2b)}), nebo
- d) jde o informaci, která se týká stability finančního systému¹⁸⁾.

(3) Informace, které získal povinný subjekt od třetí osoby při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti prováděné na základě zvláštního právního předpisu¹¹⁾, podle kterého se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím, se neposkytují. Povinný subjekt poskytne pouze ty informace, které při plnění těchto úkolů vznikly jeho činností.

(4) Povinné subjekty dále neposkytnou informace o

- a) probíhajícím trestním řízením,
- b) rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků,
- c) plnění úkolů zpravodajských služeb,¹²⁾
- d) přípravě, průběhu a projednávání výsledků kontrol v orgánech Nejvyššího kontrolního úřadu,
- e) činnosti Ministerstva financí podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo podle zákona o provádění mezinárodních sankcí,
- f) údajích vedených v evidenci incidentů podle zákona o kybernetické bezpečnosti, ze kterých bylo možné identifikovat orgán nebo osobu, která kybernetický bezpečnostní incident ohlásila nebo jejichž poskytnutí by ohrozilo účinnost reaktivního nebo ochranného opatření podle zákona o kybernetické bezpečnosti-;

g) činnosti České národní banky v souvislosti s vedením centrální evidence účtů.

Ustanovení zvláštních zákonů¹³⁾ o poskytování informací v uvedených oblastech tím nejsou dotčena.

(5) Povinný subjekt neposkytne informaci, která je předmětem ochrany práva autorského^{2b)}, je-li v držení

- a) provozovatelů rozhlasového nebo televizního vysílání, kteří toto vysílání provozují na základě zvláštních právních předpisů^{13a)},
- b) škol a školských zařízení, které jsou součástí vzdělávací soustavy podle školského zákona^{13b)} a podle zákona o vysokých školách^{13c)},
- c) Akademie věd České republiky a dalších veřejných institucí, které jsou příjemci nebo spolupříjemci podpory výzkumu a vývoje z veřejných prostředků podle zákona o podpoře výzkumu a vývoje^{13d)}, nebo
- d) kulturních institucí hospodařících s veřejnými prostředky, jako jsou divadla, orchestry a další umělecké soubory, s výjimkou knihoven poskytujících veřejné knihovnické a informační služby podle knihovního zákona^{2a)} a muzeí a galerií poskytujících standardizované veřejné služby¹⁹⁾.

Poskytování těchto informací v souladu se zvláštními předpisy tím není dotčeno.

(6) Povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení, včetně informací ze spisů, a to i spisů, v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumentů, materiálů a zpráv o postupu při prověřování oznámení, které vznikly činností těchto orgánů při ochraně bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, předcházení trestné činnosti a při plnění úkolů podle trestního řádu, pokud by se tím ohrozila práva třetích osob anebo schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost nebo stíhat trestné činy nebo zajišťovat bezpečnost České republiky. Ustanovení jiných zákonů o poskytování informací tím nejsou dotčena^{13e)}.

Změna zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)

§ 8

Povinnost poskytovat informace

(1) Státní orgány, právnické a fyzické osoby jsou povinny bez zbytečného odkladu, a nestanoví-li zvláštní předpis jinak, i bez úplaty vyhovovat dožadáním orgánů činných v trestním řízení při plnění jejich úkolů. Státní orgány jsou dále povinny neprodleně oznamovat státnímu zástupci nebo policejním orgánům skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin.

(2) Jestliže je toho v trestním řízení třeba k řádnému objasnění okolností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, **ke zjištění poměrů obviněného** nebo v řízení před soudem též ~~k posouzení poměrů obviněného anebo~~ pro výkon rozhodnutí, může státní zástupce a po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání předseda senátu požadovat údaje, které jsou předmětem bankovního tajemství, a údaje z evidence cenných papírů. V řízení o trestném činu podle § 180 trestního zákoníku může orgán činný v trestním řízení vyžadovat individuální údaje získané podle zvláštního zákona pro statistické účely. Podmínky, za nichž může orgán činný v trestním řízení vyžadovat údaje získané při správě daní, stanoví zvláštní zákon. Údaje získané podle tohoto ustanovení nelze využít pro jiný účel než pro trestní řízení, v jehož rámci byly vyžádány.

(3) Z důvodů uvedených v odstavci 2 může předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce nařídit sledování bankovního účtu nebo účtu u osoby oprávněné k evidenci investičních nástrojů podle zvláštního zákona, a to nejvýše po dobu šesti měsíců. Trvá-li účel, pro který bylo sledování účtu nařízeno, i po této době, může toto sledování prodloužit na základě příkazu soudce soudu vyššího stupně a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce krajského soudu o dalších šest měsíců, a to i opakovaně. Údaje získané podle tohoto ustanovení nelze využít pro jiný účel než pro trestní řízení, v jehož rámci byly získány.

(4) Plnění povinností podle odstavce 1 lze odmítnout s odkazem na povinnost zachovávat tajnost utajovaných informací chráněných zvláštním zákonem nebo státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti; to neplatí,

- a) jestliže osoba, která tyto povinnosti má, by se jinak vystavila nebezpečí trestního stíhání pro neoznámení nebo nepřekažení trestného činu, nebo
- b) při vyřizování dožadání orgánu činného v trestním řízení o trestném činu, kde dožadovaná osoba je současně oznamovatelem trestného činu.

Za státem uznanou povinnost mlčenlivosti se podle tohoto zákona nepovažuje taková povinnost, jejíž rozsah není vymezen zákonem, ale vyplývá z právního úkonu učiněného na základě zákona.

(5) Nestanoví-li zvláštní zákon podmínky, za nichž lze pro účely trestního řízení sdělovat informace, které jsou podle takového zákona utajovány, nebo na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti, lze tyto informace pro trestní řízení vyžadovat po předchozím souhlasu soudce. Tím není dotčena povinnost mlčenlivosti advokáta podle zákona o advokacii.

(6) Ustanovením odstavců 1 a 5 není dotčena povinnost zachovávat mlčenlivost uložená na základě vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána.

Změna zákona o ochraně osobních údajů

§ 3

Působnost zákona

(1) Tento zákon se vztahuje na osobní údaje, které zpracovávají státní orgány, orgány územní samosprávy, jiné orgány veřejné moci, jakož i fyzické a právnické osoby.

(2) Tento zákon se vztahuje na veškeré zpracovávání osobních údajů, ať k němu dochází automatizovaně nebo jinými prostředky.

(3) Tento zákon se nevztahuje na zpracování osobních údajů, které provádí fyzická osoba výlučně pro osobní potřebu.

(4) Tento zákon se nevztahuje na nahodilé shromažďování osobních údajů, pokud tyto údaje nejsou dále zpracovávány.

(5) Tento zákon se dále vztahuje na zpracování osobních údajů,

- a) jestliže se právní řád České republiky použije přednostně na základě mezinárodního práva veřejného, i když správce není usazen na území České republiky,
- b) jestliže správce, který je usazen mimo území Evropské unie, provádí zpracování na území České republiky a nejedná se pouze o předání osobních údajů přes území Evropské unie; v tomto případě je správce povinen zmocnit postupem podle § 6 na území České republiky zpracovatele.

Jestliže zpracování provádí správce prostřednictvím svých organizačních jednotek umístěných na území Evropské unie, musí zajistit, že tyto organizační jednotky budou zpracovávat osobní údaje v souladu s národním právem příslušného členského státu Evropské unie.

(6) Ustanovení § 5 odst. 1 a § 11 a 12 se nepoužijí pro zpracování osobních údajů nezbytných pro plnění povinností správce stanovených zvláštními zákony pro zajištění

- a) bezpečnosti České republiky,⁴⁾
- b) obrany České republiky,⁵⁾
- c) veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti,⁶⁾
- d) předcházení, vyhledávání, odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů,⁷⁾
- e) významného hospodářského zájmu České republiky nebo Evropské unie,⁸⁾
- f) významného finančního zájmu České republiky nebo Evropské unie, kterým je zejména stabilita finančního trhu a měny, fungování peněžního oběhu a platebního styku, jakož i rozpočtová a daňová opatření,⁹⁾
- g) výkonu kontroly, dozoru, dohledu a regulace spojených s výkonem veřejné moci v případech uvedených v písmenech c), d), e) a f),¹⁰⁾ ~~nebo~~
- h) činností spojených se zpřístupňováním svazků bývalé Státní bezpečnosti,^{10a)} **nebo**
- i) **činností spojených s vedením centrální evidence účtů³³⁾.**

³³⁾ **Zákon č. ../2016 Sb., o centrální evidenci účtů.**